

ВПЛИВ ПОЗАКОРЕНЕВОГО ПІДЖИВЛЕННЯ НА БІОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ І УРОЖАЙНІСТЬ СОНЯШНИКА

Мозговий Р.С.*

E-mail: ruslan.mozgovy@yandex.ru

Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

Для реалізації мети дослідження було закладено однофакторний польовий дослід протягом 2017-2018 рр. на дослідному полі Харківського НАУ ім. В. В. Докучаєва в трьохкратній повторності, розміщення ділянок послідовне. Для дослідження використовувався комплекс мікро- і макроудобрив – Солю В (бор 15%) (0,5 л/га) і Кода Фол (14-6-5) в.р. (0,5 л/га) відповідно. Площа посівної ділянки – 16,8 м², облікової – 10 м². Варіанти дослідження були такими: 1) без підживлень (контроль); 2) одне підживлення; 3) два підживлення; 4) три підживлення. Перше підживлення проводилося у фазу зірочки соняшника, наступні з інтервалом один тиждень.

Висота рослин через тиждень після першого обприскування у варіанті з одним підживленням становила в середньому 110 см, в той час коли на контролі була лише 103 см. Після проведення всіх підживлень найкраще вплинуло на висоту три підживлення, де висота рослин в середньому становила 162 см. У варіанті з двома підживленнями вона становила 151 см, на одному – 144 см, а у контролі – 138 см.

Результати досліджень показують тенденцію до збільшення висоти рослин із збільшенням кількості проведених підживлень. Також збільшення кількості підживлень вплинуло і на площу листової поверхні рослин.

Площа листової поверхні у фазу цвітіння найбільшого значення набула у варіанті з трьома підживленнями – 6033 см², після двох підживлень вона становила 5224 см², після одного – 4920 см², і найменше значення було у контролі – 4318 см².

Зі збільшенням площі листової поверхні збільшилась і урожайність культури. Фотосинтетична діяльність посіву, що визначає рівень врожаю, являє собою складне явище, яке залежить від розміру фотосинтетичного апарату (або площі листя) і графіка її зростання. Саме від розміру площі листя і її просторової структури залежать кількість поглинання посівом енергії, можлива первинна продукція органічних речовин і сумарна транспірація.

Найбільш ефективним виявився варіант з трьома підживленнями, де величина урожайності насіння склала 2,96 т/га. У варіанті з двома підживленнями було отримано урожайність на рівні 2,59 т/га, після одного підживлення – 2,16 т/га при величині її у контролі 2,06 т/га. З огляду на результати досліджень можна рекомендувати для підвищення урожайності насіння соняшника триразове позакореневе підживлення комплексом мікро- і макроудобрив Солю В (бор 15%) (0,5 л/га) і Кода Фол (14-6-5) в.р. (0,5 л/га).

* Робота виконана під керівництвом доктора с.-г. наук Шевченка М.В.